

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Hvi er Herrens Ord forsvundet af hans Hus? Et Par Ord om min Dimisprædiken i Anledning af Brevet i Skilderiets No. 72 Til Publikum!

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Hvi er Herrens Ord forsvundet af hans Hus? Et Par Ord om min Dimisprædiken i Anledning af Brevet i Skilderiets No. 72 Til Publikum!", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1810_139A-intro-shoot-idm229.pdf (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Prædikestil

Stilen i prædikenen er først og fremmest karakteriseret af retorisk patos. Grundtvig har ønsket at virke på følelserne, jf. udtryk som "Taarens tause Sprog", "det beklemte Hierte" og "Angers Taarestrøm" (s. 21 f.). Ord som "Taare" og "Hierte" er i det hele taget gennemgående i prædikenen og giver den et momentvis sentimentalt udtryk, som står i kontrast til den grundlæggende polemiske tone.

Stilen er desuden deklamatorisk. Prædikenen er flyder over med retoriske spørgsmål, udråb og direkte tiltale i form af fælles opfordringer: "o, da lader os dog ei være forvovne og skamløse nok til at optræde som Kristendommens Tolke og besmitte det hellige Sted!" (s. 22). Ligeledes imperativer: "o saa bæv dog tilbage for den rystende Sandhed" (s. 23). Grundtvig prøver med al magt at virke på tilhørerne.

Med det højstemte og kraftfulde udtryk har Grundtvig formentlig prøvet at ramme tidens prædikeideal, som tilskrev en vis højtidelighed i udformningen. Den dramatiske form med direkte henvendelse til tilhørerne, retoriske spørgsmål og udråb var heller ikke ualmindelig i tiden (J.P. Mynster praktiserede også denne stil), men det polemiske, aktualiserende og revsende udtryk er særligt for Grundtvig (Skautrup 1968, s. 255).